

Ľudia

Mám sa fajn, no svet je skazený,

A ľudia v ňom sú pohltení.

Každý z nich si ide svoje

A nemajú nikoho iného na obzore.

Pozerajú sa na to čo je najľahšie,

A nie na to čo je správne.

Všetci chcú preraziť,

No pre to musia niečo spraviť.

Každý mi vraví že som pesimista,

No ja som iba tvrdý realista.

Idem si pre svoj cieľ,

A to je rozdiel.

Vždy si ľudia mysleli,

Že to bude easy,

Ale tí čo pochopili,

Že to nie je až tak easy,

Smer trasy zmenili,

Za svojimi snami utekali.

Vždy sa ľudia delili,
Na dve rôzne strany,
Buď to boli tí dobrý,
Alebo tí zlí...
No čo stými čo zostali?
To sú tí normálni.

Kto by to bol povedal,
Že sa takto rozpíšem,
Verím iba ľuďom,
Ktorí ma neklamú,
Ktorí sú verní a pokorní.

Každý sníva o človeku,
Ktorí mu bude verní,
Ale predtým sám musí byť verní,
Nesmie byť falošný a
Hlavne má byť férový.

